

Estetično magazín

literatúra.
umenie.
filozofia.

04. marec 2024
ročník II.
číslo 03/2024

obsah

martina kostolná elektra pláčúca spnené mlieko.....	3
kejvalová BLOUMÁNÍ.....	9
michal beredzas tohle je dnešní SEX, teto!.....	17
fí poláchová kousky chladné duše... 24	

elektra
plačúca
spnené
mlieko

martina kostolná

Éterickosť vône horiacej záclony

Náhľad optikou antihrdinu,
dioptriou jeho agitačnej vášne
maladaptívneho denného snenia
cez zatnuté zuby vnímam textúru tvojho vnútra
a éterickosť vône Bachmannovej horiacej záclony.
Máš veľké oči, trápim sa pre ne,
pre jazykovú hybridnosť, vedľajšie účinky tvojho zjavu,
praskliny v memoáre, ryhy dlane:
rozpomínaním na teba
ťa len väčšmi zabúdam, spomienka eroduje, obnosí sa,
zmení svoj prvotný element.
Nevnímam prítomnosť,
protože som putami zviazaná s radiátorom našej minulosti
a nosím ju ako druhú kožu
s konštantným procesom zvliekania sa z nej,
odomykajúc putá kľúčikom tvojho dotyku.
Fajčíš cigarety.
Ja som neurotická.
Čierne mlieko,
tvoj dym v mojom astmatickom ústrojenstve,
vyrovnaný pohľadom kruhu pekla
výchricou letargie srdca zemitého parfumu,
studeného snehu v strede jari
čakám,
skrytá pred zemetrasením pod prestretým stolom:
zhora kvapká ustráchaný fialový vosk,
na moje čelo, zjednocuje mi odtieň pokožky,
vkladá purpurový podtón do optiky antihrdinu,
zliepa moje rozlámané časti v jednu.
Fialová voda,
fialový hrach,
fialová nákaza.
Len pre prípad tvojej možnej intervencie
som zanechala dvere otvorené,
keby si sa počas skoku do Seiny chcela zastaviť na kávu,
hodiť kameňom, ak si bez viny, veď to poznáš.
Ako by si sa zabila, keby si to chcela ukončiť?
Ide o to, či by si pri tom chcela trpieť.

Lobotómia

Príbeh veľkej lásky?

Bojím sa, že len ona nestačí,
želám si jej nadpozemskú dostupnosť:
jediná pohonná hmota v šírom vesmíre,
len láska,

kondenzovaná vzájomnosť namiesto kyslíka.

Ako milovať bez absolútnej konzumácie toho druhého?

Vražedný eros očami modlivky,
deštruktívny pud mojej túžby po netúžení
v momentoch absintového krachu,

ked' si sa násilnícky,

zvodne

vyplazila von z najprekliatejšieho pekla s usmievajúcimi
sa očami.

Neurotická úzkosť v každom pohybe tela,

filharmónia stoickosti tvojej chrbtice

a v nej

patetické utrpenie jedného hysterika spomienkami
-mňa.

Tvoja autorita

bozkávajúca mi nevedomie

v záujme kolektívneho vedomia a snenia

či cnenia

z dlhodobého sedenia s vlastnými smútkom

za prachom prestretým stolom počas nedeľného obeda.

Jedine moja láska je skutočne moja.

A tvoja

nech je každá jedna hodina,

hodina ženy, momenty nanosnenia,

ked' naša ľubosť zapĺňa celú miestnosť svojou hrejivou,

ružovou,

indigovou,

alabastrovou

aurou.

Drž ma pevne, kým mi utieraš slzy

končekmi prstov vo mne

i na mne

spočiň na jamkách môjho líca,

láskaj mi dlane a ja ti budem bozkať vrásky,

poddajne

ťa žiadam,

vykonaj mi lobotómiu perami.

Maximálna nepoužiteľnosť v praxi

Prázdne echá zmeny Pluta vo Vodnára,
nebezpečná snaha prekračovať vlastný tieň
a sniť svoje betónové sny
napriek konceptu fetišizácie kontroly:
nie je to metafora,
ono to naozaj bolí.

Život ma opustil.

Pre spirituálny vývoj je dôležité zrieknutie sa veci
toľkého pôžitku,
ornament žiadajúci, zasluhujúci lásku,
nohy, tvoje prekrásne nohy, ktoré milujem,
protože ťa prinesú ku mne.

Maximálne nepoužiteľná v praxi,
pod všetkými tými etablovanými frázami,
(si) strašne krehká.

Oči, oči,
nad súčasnou situáciou
plačúce oči nášho mladšieho ja,
pod ľarchou nenaplnených obrazov
nikdy neprestanú kropiť skvapalnené výčitky,
neprestanú sympatizovať so svetlom sureálnej
i napriek maximálnej nepoužiteľnosti v praxi.
Nezahyň, kým skutočne nezomrieš.

Na raňajky poéziu a cigaretu,
slabosť pre listové korešpondencie iných ľudí,
nazrieť im pod viečka, narušíť tieň vzájomnej anonymity,
verbalizovať tú maximálnu nepoužiteľnosť vlastných po-
citov v praxi.

Tvoja empatia zlatooranžovej farby,
nachádzame spôsoby ako sa zbaviť tela,
pri údere neuhnem pohľadom, ale pozriem sa ti priamo
do očí.

Vyťažím z tohoto života najviac, ako len môžem.

Samozrejme, že láska tam stále zostala.

Stále.

Stále.

Stále

i napriek maximálnej nepoužiteľnosti v praxi.

Avantgarda

Kombinácia vína a antidepresív ma k tebe približuje najväčšmi,
neviem, kde ti je koniec
na druhej strane dverí, od ktorých postrádam kľúč:
tvrdá láska s cyklickou komponentnou,
prázdne hľadisko, temný priestor divadla, popraskané
narodeninové balóny.
Moja óda na zlyhanie,
konštantné trúchlenie,
absencia niekoho, koho som ešte nestretla.
Len tak byť, existovať sama so sebou, nič nemusieť.
Cestujem tmavým ránom,
romantická predstava ako spíš v túto modrú hodinu
svietiac mi na cestu naskrze všednosťou čiernej kávy,
budíkom za výkriku tvojho mena s potom na čele.
Pomyslela som na teba a dostala migrénu,
to tá lekársky nevyvážená kombinácia látok,
Ofélina skrehnutá otázka ženskosti zaseknutá v hrudnom
koši,
krásna kráľovná, vyznajte mi lásku.
Odkázaná na existenciu naskrze autopilotom
v podvedomo vnímanej mizivosti tvojej tváre.
Nemám sa rada, mohla by som byť niekým iným,
niekým kto dokáže naplniť svoje sny?
Najhoršia je strata viery, že niekedy bude lepšie,
nádej v prištie odstrihnutých krídel červenou niťou,
leukoplast na fraktúre srdca tretieho stupňa.
Neprajem ti nič zlé,
len dúfam, že dostaneš všetko po čom túžiš
a že ti to nikdy nebude stačiť.
Žena ako avantgarda,
nerozumie ti skoro nik.

Mágia akcie a reakcie

Za oknami mizne mesto,
fázy Mesiaca ako deklarácia cyklu premeny
strát ilúzií
naprieč paralýzou tvojho tieňa v mojej stene
na spirituálnej rovine zákonom akcie a reakcie
v zasnených zošitoch študentov nevery.
Vzájomne na seba pôsobíme,
súčasne vznikáme a zanikáme;
prvý v druhom,
druhý v prvom,
ako tie nemravné pohľady splnu za oknom,
šeplkáme.
Túžim ťa začarovať,
uhranúť kúzлом ružovej mágie
v mene Afrodity,
motelovej lásky,
strát a nálezov nerestnosti v partitúre,
zamknúť na kľúčik.
Červeným perom
tvoje meno napísané na zdrape papiera
pod vankúšom, ach.
Preč s myšlienkou,
s opitou túžbou vzájomnosti pri mesačnej vrave,
ked' nefalšovane bozkávaš svoj odraz v zrkadle
s ametystovou korunou na hlave.
Odpust' mi zneváženie ťa predstavami.
Prežívaš vo vnútri sveta mojej periny,
prepadiisku komfortného bdenia.
O to sa cítim večer v posteli práznejšia,
ked' mi je vlastný monológ dialógom s tvojím nevedomím,
kradmou manifestáciou kalkulu
formy čarodejníckej hypnózy mágiou vsugerovaného zá-
ujmu.
Preložené kúzlo vzájomného príťahovania i odporu
magnetickej rezonancie,
kolaudácie čiary srdca a života
tvojej dlane
s mojím pehavým lícom.
Šalviou ťa vydymím z obebovej dráhy plného sústredenia,
pretnem tretí gravitačný zákon svitom Mesiaca
mojím čelom v tvojom lone.
Tvár ti počas splnu dýcha afrodisiakom.

BLOUMÁNÍ

kejvalová

soubor fotek /páni lesa

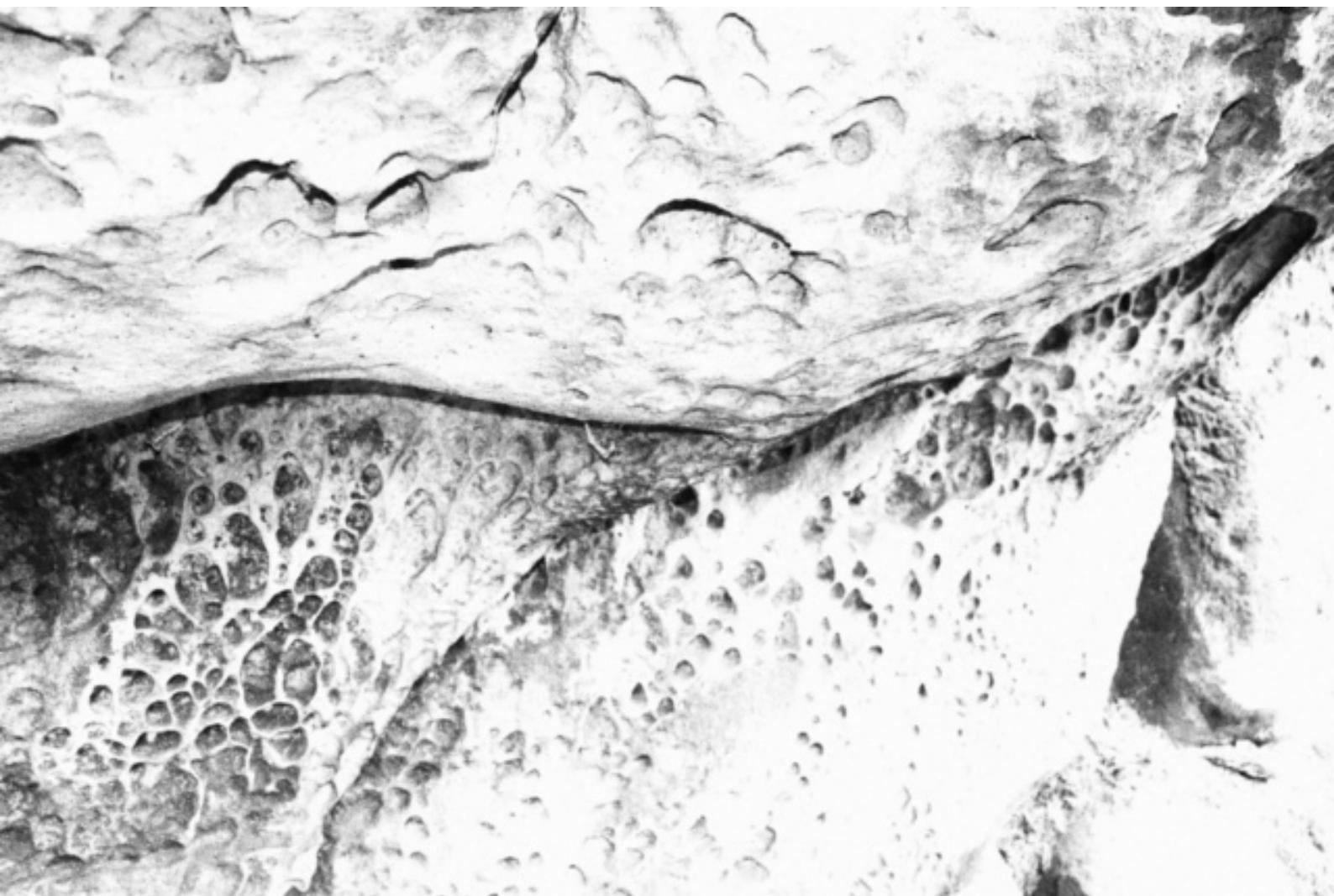
soubor fotek /my

světlo a stín

Kolem nás

soubor fotek /roští

jemnost

autoportrét

Tohle je dnešní **SEX**, teto!

michal beredza

Šestice básní představujících estetiku současné intimity z pohledu stárnoucího mladíka – mj. jsou využitelné jako edukativní materiál pro vaše příbuzné, pokud s nimi chcete probírat váš sexuální život, ale takoví blázni snad nejste...

TINDOO

Doleva.
Doprava.
Bez mrknutí oka.
Jen vteřina.
Víc ne.
A je to!

Stačí jen nastavit
své virtuální ghetto,
a už to fičí.
Už to sviští.

Z očí
nám při swipech
povrchnost prýští
a zpod prstů odlétá
hrdost
a intimita.

Opravdu
na lepší budoucnost
z displejů svítá,
či se jen pozvolna
rozplývá
naše realita?

Neztrácí člověk váhu,
když musí se spokojit
se 2D verzí
sebe sama?

Prsty se hýbají
zleva i zprava
a třídí nás postupně
na jasné kasty.

...jak s tímhle vědomím
můžem' být šťastní?

Jak s tímhle vědomím
můžem' být smíření?

- - -

„Je to vzájemné!“
je jistě nádherné!

Ale tak přízemní...

BANALÍTOST

Tak banální
je sexuální pud.

Tak banální
jsou jiskry za očima.

Tak banální
je letmý dotek kolen.

Tak banální
je neschopnost říct "dost".

- - -

Kolikrát člověk
může podlehnout,
aby si zachoval
svou vlastní důstojnost?

POKOJNÉ RÁNO V NEPOKOJNÉM POKOJI

Spíš na samém okraji postele.
Přes oči ti leží vlasy
a na rty ti dopadají
první paprsky
ospalého bratislavského slunce.

Skrze jediné okno v tomto domě
sem pronikají zvuky
přidušeného podzimu.

Ty ale nic neslyšíš,
nebo to alespoň nedáváš najevo.

- - -
Topení v místnosti
již pět let nehřeje.
Stejně jako tvé rty.

Není však jediný den,
aby s nezkusila
pootočit hlavicí.

Nikdy se nic nestane.
Bolí tě za krkem...

- - -
Na dveře jsi napsala
seznam všech,
kteří tento pokoj navštívili.
Tvé jméno je psané rtěnkou,
ostatní menstruační krví.

Ty jediná o tom víš...

Zítra sem možná připíšeš
další jméno
nebo dvě.

Záleží na tom,
kdy přijde soumrak.

- - -
Tikot hodin z vedlejšího bytu
se vkrádá do tvého snění.

Je ráno
a ty spíš,
aniž bys o tom věděla.

ASS (After Sex Shower)

Přitisknout tě k sobě
jako nalezené ptáče
a zahřívat tě
teplotou svého těla.

Cítit tvá prsa
na těch svých,
zatím, co nám na záda
stékají krůpěje
z domácího vodopádu.

Chytit tě za boky.
Políbit na krk.
Svléci tě očima,
i když jsi
už dávno nahá.

Špičkami prstů
ti poklepat na třísla
a s něhou za nehty
ti pohladit klín.

Zdvihnout ti bradu
a hledět ti do očí.
Zapomenout na svět.

- - -

Jen ať se rozmočí...!

NAPOSLEDY

Deset prstů
přejíždí
přes nespočet pórů
a v temném vzduchu
tvoří rytmus
andělského chóru.

Zrychlený dech.

Zpomalený tep.

Ticho,
které řídí něha
a libido.

...chci ti dát všechno, co máš ráda.

Kapky deště
jemně dopadají
na tvá rozechvělá záda...

Užij si to!
Naplno!

Dokud noc je ještě mladá.

Ráno se rozžehnáme
po vykonaném hříchu
a já odejdu
ušmudlaným oknem
s motýlkem
zabodnutým v břichu.

TOALETMÉ SETKÁNÍ

Střetnuly se najednou
pohledy čtyř očí.
Střetnuly se najednou,
jako proudy moči.

Podržela dveře,
zvedla svoje koutky -
- plný močák nezastaví
k flirtování choutky.

Němá slova proletěla
skrze lidské pachy:
„Ahoj! Jdu se vychcat, zlato!“
„Ahoj! To já taky!“

Kousky chladné duše

fí poláčková

24

poločas

dali jsme si nějaký drogy,
pračka pere už hodinu a půl.
všechno je,
jak má být.

v poločase rozpadu,
v poločase rozkladu,
v poločase znovuzrození.

Pampeliška vykládá,
jak moc ho miluje,
ale jak moc jí ubližuje.

přinesla si víno,
pustila si hudbu
a všechno je,
jak má být.

v poločase rozpadu,
v poločase rozkladu,
v poločase znovuzrození.

ptá se
mám ty dveře zabouchnout?
vždyť vy
už jste zabouchlí dost.

a když ty dveře zavřeš,
dožijeme se sametového rána?

lodě v přístavu

křehké polibky,
tak jemné na dotek.
bojím se, že se rozpadnou v prach
a uletí otevřeným oknem
do chladného večera.

doteky z pohlednic
v zakouřené hospodě,
milování na podlaze,
snídaně v posteli.

mám z toho dvě modřiny na zádech,
ukryla jsem do nich všechny hvězdy,
které tu noc svítily na obloze.

když podzim zabil léto tím nejsladším polibkem,
druhý den byt provoněla káva
a ty už jsi byl oblečený
obrněný,
 já jsem na svém těle stále cítila jemnosti
a nešla těžkosti včerejšího večera.

open call apríl 2024

napíš nám do
29.03.

ale pozor

apríl bude nezvyčajný

www.esteticnomagazin.com